e·on

Tüsi és az erdő igazi kincse

mese és játékos feladatok

Tüsi és az erdő igazi kincse

Kincsek nyomában

Az erdő reggel vidáman ébredt. Zizegtek a levelek, csobogott a patak, a bokrok között izgatott mocorgás hallatszott.

Ma volt az Erdei Kincsnap. Ezen a napon mindenki megmutathatta, mit szeret legjobban az erdőben: egy szép falevelet, egy kavicsot, egy illatos virágot vagy egy különleges tobozt.

1

Tüsi süni már korán a bokrok mellett toporgott.
– Nelli! Nelli! – kiáltotta. – Gyere velem kincset keresni!
Nyuszi Nelli kíváncsian odaugrált hozzá.
– Milyen kincset keresünk? – kérdezte kíváncsian Nelli.
– Csillogót, érdekeset, különlegeset! Olyat, amitől mindenki azt mondja majd: húha! – válaszolta Tüsi.

2

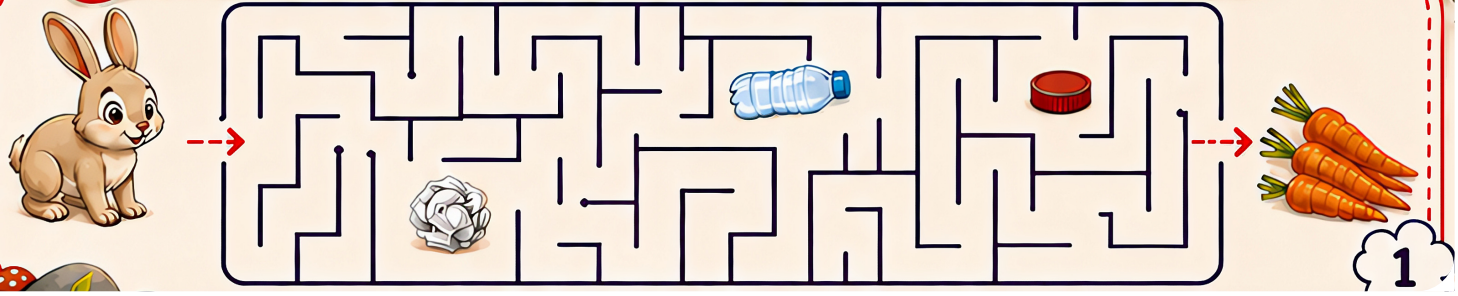
Elindultak a fák között. Nem kellett sokáig keresniük, mert Tüsi hamar meglátott valamit a fűben.
– Nézd csak! Ott piroslik valami!
Egy piros műanyag kupak volt az.
– Ez biztosan egy kincs! – lelkesedett Tüsi.
Nelli közelebb hajolt, de nem nyúlt hozzá.
– Szép piros, az igaz. De furcsa, hogy itt van az erdőben – mondta csodálkozva Nelli.

3

Tüsi éppen válaszolni akart, amikor Nelli ugrott egyet előre, aztán hirtelen megtorpant.
Majdnem megbotlott egy üres műanyag palackban, amely félig elbújt a fűben.
– Ez nem volt jó helyen – mondta Nelli. – Ha nem figyelek, elesem.
Tüsi elcsendesedett.
– Lehet, hogy ez a kupak mégsem kincs?

Vezesd Nellit a répához, és kerüld ki, ami nem való az erdőbe!

Tüsi és az erdő igazi kincse

Bagoly apó tanácsa

Ebben a pillanatban halk szárnysuhogás hallatszott. Bagoly apó leszállt egy alacsony ágra.
– Huhú, jó reggelt, kis barátaim! Mit találtatok?
Tüsi kicsit szégyenlősen a kupakra mutatott.
– Azt hittem, kincs. Csillogott, piros volt, érdekes volt. De Nelli majdnem megbotlott egy palackban.

Bagoly apó kedvesen bólintott.
– Jól vettétek észre. Ezek nem erdei kincsek.
– Szemét? – kérdezte csodálkozva Tüsi.
– Igen, olyan dolgok, amiket már nem használunk – mondta Bagoly apó. – De nem mindegy, hová kerülnek.
Nelli körülnézett.
– Akkor nem jó, ha a fűben vannak?
– Nem bizony – felelte Bagoly apó. – A szemét útban lehet, az állatok összetéveszthetik étellel, és az erdő sem marad tőle szép.
Tüsi lehajtotta a fejét.
– Én nem akartam rosszat. Csak kincset kerestem.
– Tudom, Tüsi – mosolygott Bagoly apó. – De most segíthettek az erdőnek.
Aztán komolyabban hozzátette:
– Egy fontos szabály van: ha szemetet, éles, törött vagy veszélyes dolgot láttok, ne nyúljatok hozzá egyedül. Szóljatok egy felnőttnek!
– Akkor mi csak megmutatjuk? – kérdezte Nelli.
– Pontosan – mondta Bagoly apó. – Én pedig óvatosan összegyűjtöm.
Tüsi és Nelli mutatták az utat. A kupak mellett találtak még egy összegyűrt papírt, egy fémdobozt és egy üveget is. Bagoly apó sorban megmutatta őket.
– Nézzétek csak: ez papír, ez fém, ez üveg, ez pedig műanyag. Mindegyiknek megvan a maga helye. Menjünk az erdő szélére! Ott várnak a szelektív kukák.

Karikázd be, ami nem az erdőbe való!

Tüsi és az erdő igazi kincse

A beszélő kukák

Az erdő szélén négy barátságos, színes kuka állt egymás mellett.
Az első kék volt, és nagyot mosolygott.
– Szervusztok! Én vagyok Papírfaló Pali. A papír hozzám kerül!
A második sárga volt, és vidáman integetett.
– Én Műanyag Misi vagyok. A palackok és kupakok nálam vannak jó helyen!
A harmadik zöld volt, és óvatosan bólintott.
– Engem Üveg Ubulnak hívnak. Az üveg hozzám való, de mindig óvatosan bánjatok vele!
A negyedik is sárga volt, és kedvesen megszólalt.
– Én pedig Fémpocak Fanni vagyok.
A fémdobozokat szeretem! Nálunk a fém a műanyaggal együtt a sárga kukába kerül.
Tüsi ámulva nézett rájuk.
– Beszélő kukák!

1

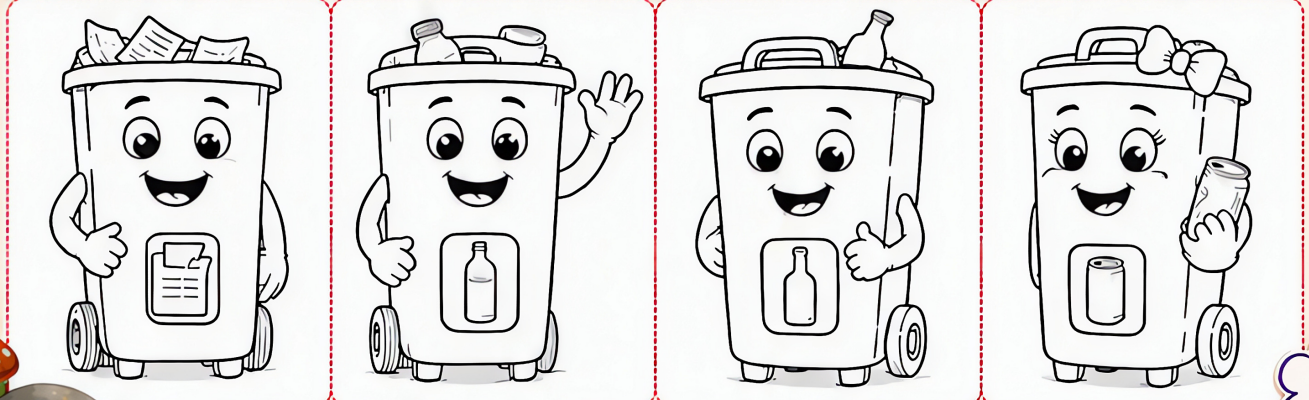

– Bizony ám! – nevetett Papírfaló Pali. – Mi segítünk rendet tenni.
Bagoly apó felemelte az összegyűrt papírt.
– Hová való a papír?
– Papírfaló Palihoz! – kiáltotta Nelli.
A papír a kék kukába került.
Ezután Bagoly apó a palackra és a piros kupakra mutatott.
– És ezek?
– Műanyag Misihez! – mondta Tüsi.
A palack és a kupak a sárga kukába került.

2

– Érdekesek voltak – mondta Tüsi –, de nem az erdőbe valók.
– Így igaz – mosolygott Műanyag Misi.
A fémdoboz Fémpocak Fannihoz került, az üveget pedig Bagoly apó óvatosan Üveg Ubulhoz vitte.
– Ha a szemét a megfelelő kukába kerül, abból később még valami hasznos is készülhet – mondta Bagoly apó. – Az erdő pedig tiszta marad.

Színezd ki a kukákat a megfelelő színekkel!

Tüsi és az erdő igazi kincse

Amikor a kupak, a palack, a papír, a fémdoboz és az üveg is a helyére került, Tüsi, Nelli és Bagoly apó visszasétáltak a fák közé.
Az erdő mintha fellélegzett volna. A fűben nem hevert palack, a bokor alatt nem lapult papír, a patakparton nem csillogott oda nem való üveg.
Nelli boldogan ugrándozott.
– Most már nem botlom meg!

Tüsi körbenézett. Látta a leveleken csillogó harmatot, a patak fényes vizét, a mohát, a virágokat és a barátait.
Most már egészen másképp nézte az erdőt.
Aztán kivett a tüskéi közül egy szép, piros falevelet.
– Ezt viszem az Erdei Kincsnapra – mondta.
– És mit mondasz majd róla? – kérdezte Nelli.
Tüsi kihúzta magát.
– Azt, hogy az igazi kincs nem az, amit a fűben találunk, hanem az erdő, amire együtt vigyázunk.

– Ezt szépen megtanultátok – mondta büszkén Bagoly apó.
Tüsi és Nelli együtt mondták:

Nem az erdő otthona,
kukában van jó sora!

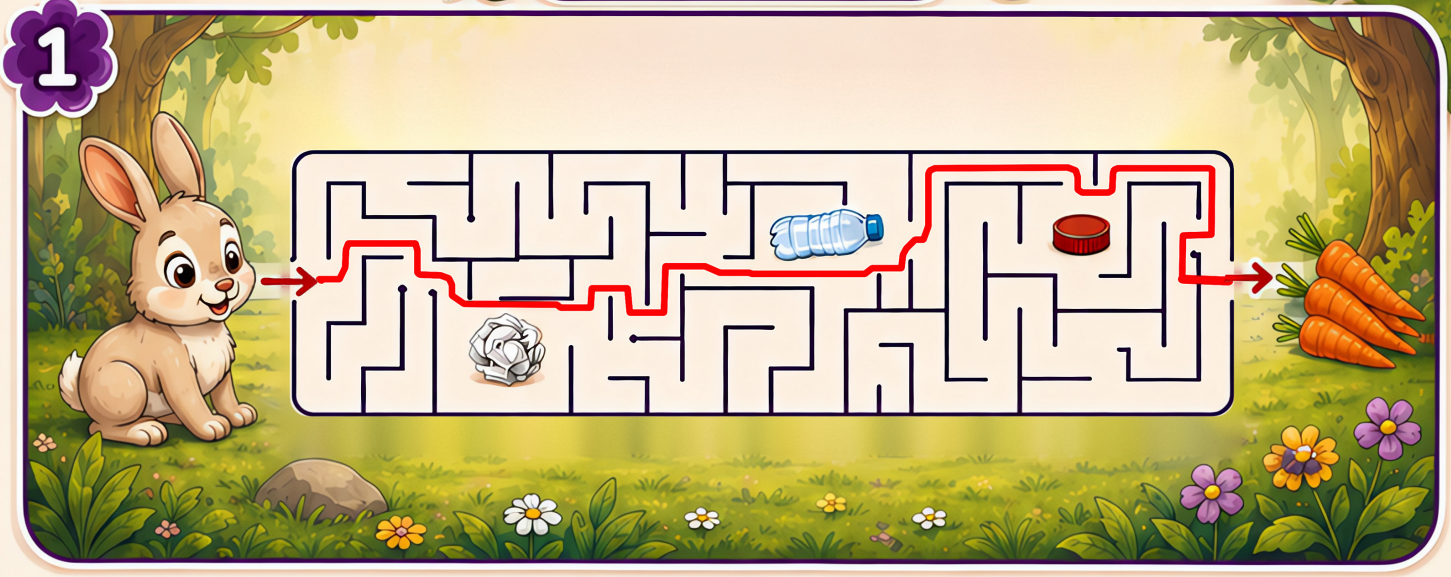
Vidáman indultak az Erdei Kincsnapra. Tüsi tüskéi között ott piroslott a levél, körülöttük pedig tisztán, békésen susogott az erdő.

Rajzold meg a saját erdei kincsedet!

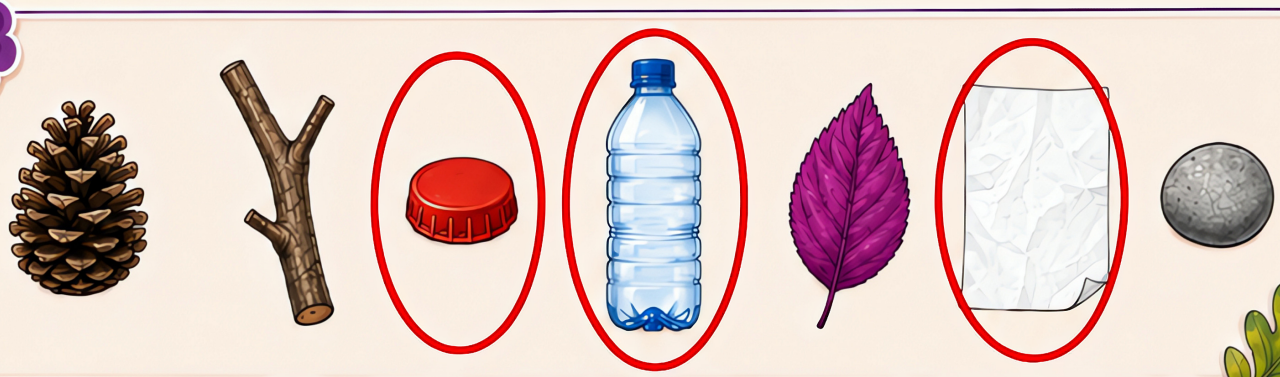
Tüsi és az erdő igazi kincse

Megoldások

1

2

3

